

TÉMA 9: ODPOVEDE NA NÁMIETKY

Prehľad témy

Aj keď niektorí ľudia sú pripravení uveriť v Krista hneď po prvom stretnutí s evanjeliom, je to tým zriedkavejšie, čím menej ľudí sa už predtým do kontaktu s kresťanstvom dostalo. Väčšina jednotlivcov má úprimné otázky, na ktoré potrebujú dostať uspokojivé odpovede skôr, než urobia akýkoľvek záväzok. Preto je dôležité, aby sme vedeli múdro a citlivo odpovedať na bežné otázky o evanjeliu.

V tejto téme budeme:

- Skúmať úlohu apologetiky (štúdium obrany kresťanstva) v zdieľaní našej viery.
- Uvažovať o tom, ako reagovať na niektoré najbežnejšie námietky voči evanjeliu.
- Hodnotiť zdvojenú rolu múdrosti a správneho postoja k námietkam, ktoré ľudia majú voči evanjeliu a kresťanstvu.

Pochopenie témy

Ako odpovedáme na otázky, ktoré majú ľudia o Bohu a o kresťanstve? Čo povieme, keď vznášajú námietky voči tomu, v čo veríme? Ako riešime konkrétne otázky o Bohu, Ježišovi, zázrakoch a Biblii? Je dôležité odpovedať na intelektuálne otázky ľudí? Kedy? Prečo?

Výroky

(Výroky sú úryvky a citáty, ktoré vás majú priviesť k uvažovaniu o téme. Môžu a nemusia odrážať biblickú múdrosť.)

„Načo sa trápiť snahou odpovedať na otázky ľudí o Bohu? Oni sa za ne iba skrývajú, pretože nechcú čeliť rozhodnutiu, čo urobia s Kristom.“

„Keď sa ľudia stanú kresťanmi, nemali by svoje mozgy nechať za dverami.“

„Odpoveďami na námietky voči evanjeliu v podstate veľa nedosiahneme, keďže rozhodnutie nasledovať Krista je aj tak výlučne záležitosťou viery a nie intelektu.“

„Niektorí ľudia ku Kristovi nikdy neprídu, až kým im nedokážeme, že kresťanstvo dáva zmysel.“

Príklad zo života

Cyril

Cyril budoval vzťah s Jozefom už viac ako dva roky a minulý týždeň mal konečne príležitosť povedať Jozefovi o svojej viere. Jozef potichu počúval ako Cyril zdieľa posolstvo evanjelia, prerušil ho len niekoľkokrát, aby si niečo ujasnil.

„To, čo si povedal, Cyril, je fajn. Ale stále mám veľa otázok o kresťanstve. Napríklad, prečo mnohí pochybujú o Božej existencii? A keďže ani ja som nikdy nevidel,

som zvedavý, či je možné, aby som získal istotu o tom, že Boh je. A ak Boh existuje, ako si môžeme byť istí, že človek, ktorý tvrdil, že je Bohom – Ježiš – ním aj naozaj bol? Takisto mám otázky ohľadne všetkých tých zázrakov v Biblii – vrátane vzkriesenia. Môj univerzitný profesor náboženstva sa posmieval ľuďom, ktorí považovali biblické záznamy za faktické. Nechcem ťa uraziť. Len chcem byť úprimný ohľadne niektorých mojich otázok týkajúcich sa kresťanstva.“

Ako by ste reagovali, keby ste boli na Cyrilovom mieste?

Aká hlavná otázka alebo téma tu stojí pred nami?

Štúdium Písma

1Petrov 3:13-17

Ktože vám uškodí, ak budete horliť za dobro? 14 Ale ak aj trpíte pre spravodlivosť, ste blahoslavení. Nemajte z nich strach a neľakajte sa, 15 a Kristus, Pán, nech je svätý vo vašich srdciach. Buďte vždy pripravení dať odpoveď každému, kto vás žiada o zdôvodnenie nádeje, ktorá je vo vás, 16 ale robte to v tichosti, s bázňou a dobrým svedomím, aby tí, čo znevažujú váš dobrý spôsob života v Kristovi, boli zahanbení v tom, z čoho vás ohovárajú. 17 Je totiž lepšie trpieť za to, že robíte dobre, ak to azda bude Božia vôľa, než trpieť preto, že robíte zle.

Peter na svojich čitateľov naliehal, aby žili výnimočne vzorné životy medzi neveriacimi. Aj keď pre nikoho nie je ľahké splniť túto požiadavku, pre Petrovo publikum to bolo obzvlášť ťažké. Pre svoju vieru boli nespravodlivo prenasledovaní a diskriminovaní. Mnohí boli uväznení a niektorí boli brutálne zavraždení. Peter na nich naliehal, aby na to reagovali spôsobom, aký nie je ľuďom prirodzený, s láskou a miernosťou. Taká reakcia by totiž mohla otvoriť dvere pre zdieľanie evanjelia s ich nepriateľmi, rovnako ako s tými, čo sa tomu prizerajú. Peter chcel, aby boli vždy pripravení hovoriť s kýmkoľvek, kto by sa ich pýtal na čom sa zakladá ich nádej.

Prečo Peter zdôrazňuje tichosť, bázeň a dobré svedomie pri odpovedaní na otázky o viere?

Na obraňovanie viery (apologetiku) sa často pozerá ako na niečo, čo môžu robiť len vyškolení alebo zrelí kresťania. Ako uvedený oddiel vyvracia tento názor?

K akému druhu „prípravy“ podľa vás Peter kresťanov povzbudzuje?

V Petrových dňoch dobré skutky a láska kresťanov spôsobovali, že ľudia sa na ich vieru vypytovali. Aké situácie by mohli vyvolať otázky vo vašich neveriacich priateľoch?

Skutky 17:1-4

Keď precestovali cez Amfipolis a Apollóniu, prišli do Tesaloniky, kde bola židovská synagóga. 2 Pavol ako zvyčajne išiel medzi nich a po tri soboty viedol s nimi rozhovory o Písmach 3 a tak im odhaľoval a dokazoval, že Kristus musel trpieť a vstať z mŕtvych. Týmto Kristom je Ježiš, ktorého vám ja zvestujem. 4 Niektorí z nich sa dali presvedčiť a pripojili sa k Pavlovi a Sílasovi vrátane veľkého počtu Grékov, ktorí uctievali Boha, a nemálo vznešených žien.

Počas toho, ako Pavol cestoval po Rímskej ríši získavajúc ľudí pre Krista a zakladajúc zbory, v každom meste svoje evanjelizačné úsilie zvyčajne začínal v miestnej židovskej synagóge. Dávalo to zmysel, pretože svojim spolubratom Židom veľmi dobre rozumel – etnicky i kultúrne a mnoho z toho, čomu verili, bolo rovnaké (ako napríklad viera v Boha, Starú zmluvu, príchod Mesiáša, atď.). Na každom novom mieste Pavol na základe hebrejského Pisma dokazoval, že Ježiš bol tým zasľúbeným Mesiášom (Kristom).

Akú úlohu mala v Pavlovej evanjelizácii obrana a vysvetľovanie viery? Prečo si myslíte, že sa so svojim poslucháčmi snažil viesť rozhovory?

Prečo podľa vás Lukáš spomína, že Pavol s nimi viedol rozhovory o Písmach? Aký princíp môžeme vyvodiť z Pavlovho príkladu obraňovania viery?

Všimnite si, že Pavol „odhaľoval a dokazoval, že Kristus musel trpieť a vstať z mŕtvych.“ Aké otázky asi Židia Pavla dávali?

Kolosanom 4:5-6

Počínajte si múdro voči tým, čo sú mimo a využívajte čas. 6 Vaše slovo nech je vždy láskavé a múdro povedané, aby ste vedeli, ako treba každému odpovedať.

V závere svojho listu Kolosanom im Pavol dáva niektoré inštrukcie a posiela pozdravy. Práve zdôraznil dôležitosť modlitby, obzvlášť za otvorené dvere a jasnú komunikáciu pri zdieľaní evanjelia s inými. Teraz inštruuje svojich čitateľov, ako sa majú správať voči neveriacim okolo nich.

Čo Pavol zdôrazňuje ohľadne našej komunikácie s neveriacimi?

Ako vyzerá rozhovor, ktorý je láskavý a múdry („osolený soľou“)? Aké by boli úžitky takéhoto rozhovoru?

Nahliadnutie do iných zdrojov

„Pripraviť sa...!”, Frank Harber.

Článok z časopisu *On Mission*, číslo 8 (Sept/Okt 1999). Copyright © 1999. Permission pending. Všetky práva vyhradené.

„Pripravení odpovedať”, J. Mack Stiles.

Článok z časopisu *Discipleship Journal*, číslo 98 (Mar/Apr 1997). Copyright © 1997 The Navigators. Permission pending. Všetky práva vyhradené.

Pripraviť sa...!

Z časopisu *On Mission*, číslo 8, Frank Harber

Nedávno ku mne prišiel muž s nasledujúcim problémom: „Viem, že som kresťan, to mi nikto nemôže vyhovoriť, ale vôbec na to neviem nahovoriť nikoho ďalšieho. Vieš mi pomôcť?“

Možno si tento kresťan myslel, že je jediný, čo zápasí s týmto problémom, ale v skutočnosti mi túto otázku položili už stovky ráz predtým.

Viete, kedysi som bol ateista a ku Kristovi som sa obrátil vďaka pribojnému kresťanskému svedkovi. Predtým som si zaumienil, že dokážem, že kresťanstvo nie je pravdivé.

Zdalo sa, že pastor, ktorý toto bádanie spustil, má odpovede na všetky moje otázky. Mal vedecké univerzitné vzdelanie a presvedčivo obraňoval pravdivosť Biblie. To rozhodlo, pretože predtým som neveril, že Biblia je Bohom inšpirovaná kniha.

Ten pastor bol naozaj pripravený obraňovať Krista ako Pána a Spasiteľa.

A to zmenilo všetko. Dal mi knihy od známych kresťanských spisovateľov ako C.S. Lewis, Josh McDowell a Chuck Colson.

Popri odpovediach na moje otázky a prísune materiálov dokazujúcich pravdu kresťanstva, mi s veľkým presvedčením zvestoval jednoduché evanjelium. Vyzval ma, aby som sa kajal z mojich hriechov a odovzdal svoj život Ježišovi Kristovi. To je životne dôležité, pretože stať sa kresťanom nie je ani tak intelektuálna otázka, ako skôr otázka ochoty, chcenia.

Kedysi som skutočne veril tomu, že kresťania sú ľudia nasledujúci náboženstvo, ktoré nemá absolútne žiadne dôkazy. Posmieval som sa myšlienke akceptovať Boha vierou. Zdalo sa mi úplne bláznivé veriť v niečo, čo sa nedá dokázať.

Ale v tomto som sa mýlil. Podobne ako mnohí ľudia, aj ja som bol presvedčený, že definícia viery znie: „...veriť niečomu, o čom nemôžeš dokázať, že to je pravda.“ A tak som si myslel, že veriť v Boha znamená vieru v neviditeľné nič. Avšak, Biblia v Hebrejom

11:1 učí, že viera je založená na dvoch neoddeliteľných pilieroch, „podstate“ a „dôkaze“.

Počas môjho pátrania som zistil, že existuje ohromujúci dôkaz potvrdzujúci pravosť kresťanstva. Dôkaz vliaty do všetkých oblastí poznania, vrátane vedy, histórie, astronómie, geografie, archeológie, prorociev a mnohých iných oblastí empirických dôkazov.

Popri štúdiu kresťanstva som študoval aj hlavné svetové náboženstvá. Kontrast medzi nimi ma zaskočil. Všetci zakladatelia týchto náboženstiev prechádzali vo svojich životoch obdobím hľadania alebo neistoty, všetci okrem Ježiša. Dokonca už aj ako dieťa bol

schopný svojou veľkou múdrosťou priviesť do údivu učencov v chráme. Nikto nikdy nerozprával, ani nežil tak ako Ježiš.

Môj skutočný problém nebol v mojej hlave, ale v mojom srdci. Ale pretože tento oddaný kresťanský pastor, ktorého som stretol, urobil všetko preto, aby si pripravil obranu kresťanstva,

mohol sa dotknúť môjho srdca tým, že uspokojil všetky otázky mojej mysle.

A čo vy? Ste pripravení odpovedať skeptikom a hľadajúcim vo vašom okolí? Zisťujete, že túžite po príležitostiach hovoriť nekresťanom o tom, prečo veríte? Alebo tajne dúfate, že vás nikto nikdy nevyzve obraňovať vašu vieru? Ste pripravení?

Vstúpte do svetla

Kresťanstvo si nevyžaduje nereálnu vieru ale rozumovú vieru. Teda, kresťanská viera nie je skokom do prázdna, ale skôr vykročením do Svetla.

Pre mnohých skeptikov je problémom práve tento prvý krok. Preto mnohí z nich vyžadujú, aby záväzku ich viery predchádzal presvedčivý dôkaz. Mnoho hľadajúcich chce predtým, ako sa rozhodnú pre Krista, úplne vykoreniť všetky pochybnosti.

Z požiadavky viery sa nedá upustiť. Krok viery je vstupnou požiadavkou k tomu, aby sa niekto stal kresťanom. Hebrejom 11:6 konštatuje: „Bez viery však nie je možné za-

...kresťanská viera nie je skokom do prázdna, ale skôr vykročením do Svetla.

páčiť sa Bohu. Veď kto pristupuje k Bohu, musí veriť, že Boh je a že odmeňuje tých, čo ho hľadajú.“

Ľudia, ktorí kedysi hľadali odpovede na veľké otázky života v cirkvi, ich teraz hľadajú v psychológii a v iných vedách.

Tento posun sa odohral v prvom rade kvôli procesu, ktorý sa volá sekularizácia. Amerika sa zmenila z kresťanského národa na sekulárnu entitu. To robí evanjelizáciu omnoho ťažšou. Cirkev stratila výhodu „zápasu na domácej pôde“.

Dnešná generácia sa vyhyba pojmu absolútnej pravdy. Pravda je pre nich relatívna. Každý jednotlivec má svoju vlastnú, osobnú pravdu. Táto filozofia je jednou z určujúcich charakteristík mladšej generácie pomenovanej ako „generácia X“.

Skupina skeptikov a ateistov sa zväčšuje. Ak sa cirkev usiluje držať krok s populáciou, ktorá rastie rýchlejšie ako cirkev, ako sa môžeme pripraviť na evanjelizáciu tejto novej ríše skeptikov? Sme na to pripravení?

Ste pripravení povedať skeptikom, že Ježiš Kristus je tou najvyššou pravdou pre ľudstvo?

Prekážky viery

Počas mojich evanjelizačných výprav a rozhovorov

v univerzitných areáloch som identifikoval 10 najbežnejších námietok voči kresťanstvu. Na to, aby sme na ne adekvátne odpovedali, premýšľajte o vašich reakciách na tieto problémy a pripravte si vaše dopredu vaše odpovede.

Nasledujú stručné opisy týchto prekážok a návrhy, ako na ne odpovedať.

Prekážka č.1: Cirkev je plná pokrytcom.

Pokrytec je herec, človek, ktorý predstiera, že je tým, kým nie je. Kristove najprisnejšie slová boli určené práve pokrytcom.

Skutočnosť je taká, že časť ľudí v cirkvi sú pokrytci. To je niečo, čo cirkev nikdy nepierala. V cirkvi pokrytci vždy boli a vždy budú.

Počas svojej existencie sa cirkev usilovala identifikovať a spomedzi svojich radov pokrytcom odstrániť. To isté sa udialo aj nedávno v prípade zlyhania niekoľkých popredných kresťanských vodcov. Ale namiesto toho, aby cirkvi za jej integritu gratulovali, sa kritici zamerali na to negatívne.

Problémom je, že ľudia sa zameriavajú na jednotlivých kresťanov viac ako na Krista samotného. Kristus nás neprosí, aby sme nasledovali Jeho nasledovníkov, ale aby sme nasledovali Jeho.

Hoci nie všetci kresťania sú pokrytci, všetci kresťania sú hriešnici. Pravdou je, že pripustiť, že som hriešnik, je predpokladom k tomu, aby som mohol patriť do cirkvi. Pre členstvo je nevyhnutné verejne priznať svoj hriešny stav. Hoci pokrytectvo je hriechom, byť hriešnikom nevyhnutne neznamená, že daný človek je vinný z pokrytectva. Výrazy „hriešnik“ a „pokrytec“ nie sú synonymá.

Hoci kresťania reprezentujú Krista, a môžu to robiť dosť biedne alebo dosť dobre, skutočná otázka nie je, či sú v cirkvi pokrytci, ale to, či Kristus bol pokrytec. Ak by sa dokázalo, že Kristus bol pokrytcom, potom sa celá štruktúra kresťanstva zrúti. Písmo zobrazuje Ježiša len ako dokonalého. Ježišovi učeníci svedčili, že Ježiš bol bez hriechu

(1Petrov 2:22; 1Jánov 3:5). Kristus sám vyzýval iných, aby dokázali, či niekedy zhrešil (Ján 8:46). Písmo zobrazuje dokonalého Krista, ktorý prišiel pre nedokonalých ľudí. Ježiš nebol pokrytec. Je nelogické odmietnuť kresťanstvo pre niečo, čo sám Kristus odsúdil!

Zdroje: *I'm Glad You*

Asked, Kenneth Boa a Larry Moody; *Reasons for Faith*, John Gerstner; *Answering the Tough Ones*, David Dewitt.

Prekážka č.2: A čo tie zverstvá, ktoré kresťania napáchali?

Niektorí tvrdia, že z kresťanstva nikdy nič dobré nevzišlo. Obviňujú kresťanstvo z mnohých hrozných činov vrátane náboženských vojen, križiackych výprav, upaľovania čarodejníc, inkvizície a niektorí aj z holokaustu.

Problematika týchto zverstiev je jednoduchou len rozšírením otázky o pokrytcoch. Takzvaní kresťania, ktorí nikdy skutočné kresťanstvo nepraktizovali, sa dopustili mnohého zla. Tito ľudia boli kresťanmi iba podľa mena.

Zameriavanie sa na tieto zverstvá je len zahmlievaním skutočného problému. Kresťanstvo má oveľa viac pozitívneho vplyvu než negatívneho. Vďaka kresťanstvu sa vybudovalo nespočetne veľa nemocníc, škôl, univerzít, detských domovov, humanitárnych

...skutočná otázka nie je, či sú v cirkvi pokrytci, ale to, či Kristus bol pokrytec.

a charitatívnych organizácií. Žiadna iná organizácia v histórii sa nemôže porovnávať s tým, čo dosiahla kresťanská cirkev.

Zdroje: *Reasons for Believing*, Frank Harper; *7 Myths About Christianity*, Dale a Sandy Larson.

Prekážka č.3: Kresťanstvo je barlička pre slabochov.

Karl Marx povedal: „Náboženstvo je ópium ľudstva.“ Kritici, podobní Marxovi, vznášajú obvinenia, že náboženstvo je jednoducho vymyslené ľuďmi; že náboženstvo je vynález navrhnutý pre ľudí, ktorí nie sú schopní vyrovnáť sa s tlakmi života; že pre týchto slabších jedincov je náboženstvo emocionálnou barličkou.

Takíto kritici predpokladajú, že kresťanstvo je subjektívne v prvom rade preto, lebo poskytuje emocionálnu útechu. Niektorí odpovedajú, že nepociťujú potrebu takéhoto druhu emocionálnej útechy, ako keby táto skutočnosť dokazovala, že kresťanstvo je klamstvo. Takíto jednotlivci často tvrdia, že sú „silnejší“, pretože sú dosť odvážni na to, aby čelili životu bez barlí. Keďže nie sú na náboženstve závislí, majú slobodu žiť mimo obmedzujúcich pravidiel náboženstva.

Tvrdiť, že nenáboženski ľudia nepotrebujú barličky, je zavádzajúce. Závislosť na drogách, alkohole, tabaku, sexe, peniazoch, moci a materiálnom bohatstve poukazuje na potrebu niektorých ľudí mať barly. Ateizmus sa môže stať barličkou pre tých, čo sú závislí na životnom štýle, ktorý je v rozpore s Božími štandardmi morálky.

Namiesto toho, aby boli slabí, sú kresťania silní – nie pretože závisia na sebe, ale na Kristovi.

Každý potrebuje barlu. Otázka znie: O čo sa opierate vy? Kresťanstvo poskytuje to, čo ateizmus nikdy nemôže poskytnúť: duchovné naplnenie, pokoj a odpustenie.

Zdroje: *Know Why You Believe*, Paul Little; *Defending Your Faith*, Dan Story; *Reason to Believe*, R. C. Sproul.

Prekážka č.4: Ježiš nemôže byť jedinou cestou k Bohu.

Ježiš tvrdil, že je jedinou cestou k Bohu (Ján 14:6). Také tvrdenie je buď úplne pravdivé alebo načisto mylné. Niektorí sa usilujú

byť verní kresťanstvu, a predsa neberú do úvahy Ježišovo vyhlásenie, že je jediným Spasiteľom. Kritici argumentujú, že je úzkoprsé trvať na tom, že Ježiš je jedinou cestou k Bohu.

Ak je kresťanstvo pravdivé, potom musíme akceptovať Ježišovo vyhlásenie, ktoré si vyžaduje našu úplnú oddanosť. Ak niekto verí, že Ježišove výroky sú pravdivé, potom je tento problém vyriešený.

Zdroje: *Is Jesus the Only Savior?*, Ronald Nash; *Jesus Under Fire*, Michael Wilkins a J.P. Moreland, ed.; *The World's Religions*, Sir Norman Anderson.

Prekážka č.5: To, na čom naozaj záleží, je úprimnosť.

Niektorí tvrdia, že ak aj niekoho náboženstvo nie je pravé, to, na čom naozaj záleží, je úprimnosť jeho či jej viery. Táto domnienka je založená na pomýlenom presvedčení, že Boha teší „náboženstvo“. Biblia však učí, že nekresťanské náboženstvá sú priamou vzburou proti Bohu.

Úprimnosť neurčuje, čo je pravda. Niektorí môžu byť úprimne presvedčení o pravde, a predsa sa úprimne mýliť. Úprimnosť nijako nedáva pečiatku pravosti falošnému nábo-

ženstvu. Úprimnosť nikdy nie je primeranou náhradou pravdy. Mnoho zlých ľudí, ako napríklad Hitler, boli vo svojom presvedčení veľmi úprimní. Boh súdi ľudstvo podľa pravdy a tou pravdou je Ježiš Kristus.

Zdroje: *True for You, But Not for Me*, Paul Copan; *Relativism*, Francis Beckwith a Greg Koukl; *Christianity on the Offense*, Dan Story.

Prekážka č.6: A čo tí, čo nikdy nepočuli?

Niektorí by povedali: „Ak je Kristus jediná cesta k Bohu, čo potom tí, ktorí o ňom nikdy nepočuli?“ Táto otázka je zvyčajne argumentom, ktorý kladú tí, čo sa snažia racionalizovať svoje vlastné odmietnutie Krista. Také otázky často predpokladajú, že Boh nie je súcitný, pretože svoj plán záchrany vložil na ľudstvo ako bremeno. Zdá sa, že tí, čo sa takéto otázky pýtajú, predpokladajú, že majú viac zľutovania ako sám Boh!

Stratenosť ľudstva je dôvodom, prečo sa kresťania snažia evanjelizovať celý svet. Nee-

Úprimnosť nikdy nie je primeranou náhradou pravdy.

xistuje žiaden alternatívny plán spásy dostupný pre tých, ktorí nepočuli evanjelium.

Aby sme tomu porozumeli, je dôležitý biblický princíp, že nikto, kto chcel byť nájdený, ešte nezostal stratený. Práve tak, ako Boh poslal Filipa k hľadajúcemu Etiópčanovi, Ježiš sľubuje, že všetci, ktorí Ho hľadajú, Ho aj nájdu.

Zdroje: *Christ Among Other gods*, Erwin W. Lutzer; *What About Those Who Have Never Heard*, Ronald Nash; *Answers to Tough Questions*, Josh McDowell a Don Stewart.

Prekážka č.7: Biblia je plná chýb.

Pretože Biblia je Božie Slovo a Boh nemôže klamať (Izaiáš 55:10-11; Ján 17:17; Titus 1:2; Hebrejom 4:12), Písmo je úplne spoľahlivé a bez akejkoľvek prímеси omylu. Božie Slovo je opisované ako „slovo pravdy“ (2Korintianom 6:7; Kolosanom 1:5; 2Timotejovi 2:15; Jakub 1:18). Neomylnosť nie je iba učenie o Biblii; je to niečo, čo učí samo Písmo.

To, čo väčšina ľudí považuje za chyby v Biblii, nie sú chyby, ale ťažkosti. Ľudia si myslia, že narazili na očividné rozpory, hoci nevenovali dostatok času tomu, aby si zistili všetky fakty alebo Písmo do hĺbky študovali.

Musíme porozumieť tomu, že ani nedostatok porozumenia, ani nevyriešené ťažkosti neznamenajú, že sa stala chyba. Mnoho otázok o Biblii bolo zodpovedaných, keď sa prišli nové objavy v oblastiach ako je lingvistika, história, archeológia a iné vedné odbory.

Bez ohľadu na druh objavenej ťažkosti sa na stránkach Písma nenachádza ani jeden nezmieriteľný omyl.

Zdroje: *Ready with an Answer*, John Ankerberg a John Weldon; *Evidence that Demands a Verdict, Vol. 1*, Josh McDowell; *When Critics Ask*, Norman Geisler a Thomas Howe.

Prekážka č.8: Prečo existuje zlo?

Podstatou tohto obvinenia je to, že prítomnosť zla vyvracia Božiu existenciu, ale naozaj súvisí prítomnosť zla s Bohom Písma? Pouvažujte:

- Boh nie je pôvodcom zla. Hriech vstúpil do sveta cez Adamovu neposlušnosť.

- Aby mohol existovať slobodný svet, zlo je nevyhnutné. Slobodná vôľa dáva možnosť nesprávne sa rozhodnúť.
- Existuje dôležitý dôvod, prečo Boh ešte čaká, kým zlo zastaví. Práve tak, ako rodičia dovoľia svojim deťom robiť chyby a trpieť, presne tak Boh ako rodič jedná so svojim stvorením.
- Nie všetko utrpenie je zlé. Ako pastier môže zlomiť a potom napraviť nohu túlavej ovečky, tak Boh niekedy používa trest na to, aby nás niečo naučil.
- Boh má riešene na zlo. Ježiš dosiahol konečnú porážku zla. Ale tak, ako ešte nemáme večné telá, aj zlo ešte len bude odstránené zo sveta.

Zdroje: *Handbook of Christian Apologetics*, P. Kreeft a R. Tacelli; *The Roots of Evil*, Norman Geisler.

Prekážka č.9: Prečo existuje utrpenie?

Mnohí považujú bolesť za dôkaz proti Božej existencii. Avšak, bolesť môže slúžiť dobrému aj zlému účelu. Nie všetka bolesť je zlá. Bolesť je mechanizmom nevyhnutným na prežitie. Bez bolesti je telo zbavené životne dôležitej ochrany.

Bolesť je dôležitým signálom, ktorý varuje ešte pred väčším nebezpečenstvom.

Utrpenie je signálom. Môže byť tiež duchovným signálom, ktorý nám pripomína krehkú rovnováhu života a našu vlastnú smrteľnosť. C.S. Lewis vo svojej knihe *Problém bolesti* poznamenáva, že utrpenie „odstraňuje masku, do pevnosti rebelovej duše osádza vlajku pravdy.“ Lewis píše: „Boh s nami v časoch našej radosti hovorí pošepky, hovorí k nám v našom svedomí, ale kričí v našich bolestiach; je to jeho megafón, ktorým burcuje hluchý svet.“

Niektoré utrpenie tak napomáha tomu, aby prinieslo vyššie dobro. Najlepšie to je vidieť na Kristovom utrpení. Na kríži si Boh vypil svoj vlastný hnev... Ježiš kráčal po ceste bolesti, utrpenia, osamelosti a smrti – po ceste vedúcej na kríž. Kristus nie je len Spasiteľ; On je náš trpiaci Spasiteľ. Kríž je najväčším príkladom utrpenia nevinného.

Jadro tohto problému sa zakladá na tvrdení, že Boh nie je spravodlivý. Problém je v tom, že spoločnosť považuje potešenie za hlavný cieľ života. Táto filozofia sa nazýva

**...na stránkach Písma
sa nenachádza ani
jeden nezmieriteľný
omyl.**

hedonizmus. Tým, ktorí sa podľa tejto filozofie riadia, je utrpenie v akejkoľvek forme odporné. Povedať, že Boh nie je spravodlivý, je mimoriadne nebezpečné obvinenie.

Ak by nám Boh dal to, čo si zaslúžime, mali by sme veľký problém. Bolo by hlúpe žiadať Boha o spravodlivosť; to, čo potrebujeme, je milosrdenstvo. Ak by sme dostali to, čo je spravodlivé, všetkých by nás to zničilo. Božie milosrdenstvo a milosť považujeme za samozrejmosť až tak veľmi, že utrpenie a bolesť nás šokujú.

Zdroje: *In Defense of the Faith*, Dave Hunt; *The Problem of Pain* (Problém bolesti), C. S. Lewis; *Making Sense out of Suffering*, Peter Kreeft.

Prekážka č.10: Prečo by milujúci Boh posielal ľudí do pekla?

Boh zlo nenávidí. Boh zlo porazil a čoskoro príde ten deň, keď zlo úplne od-

stráni. Zlo a utrpenie sú dočasné; jedného dňa bude všetka bolesť eliminovaná. Hoci je zlo veľmi reálne, je tiež aj veľmi dočasné.

V ten deň, keď sa Boh bude zaoberať hriechom, odstráni všetok hriech. Toto je zasľúbenie príchodu dokonalého sveta. Kým ten svet príde, Boh sa usiluje o to, aby mohlo byť zachránených čo najviac ľudí. Je smutným faktom, že mnohí sa rozhodnú nestať sa súčasťou Božieho neba. Boh ich nepošle do pekla, oni sa tam pošlú sami.

Ak by Boh nútil ľudí ísť do neba proti ich vôli, nebolo by to nebo — bolo by to peklo. Ateista Jean-Paul Sarte poznamenal, že brány pekla sú zvnútra zamknuté slobodným rozhodnutím ľudí.

Zdroje: *Why I Believe*, D. James Kennedy; *Crucial Questions About Hell*, Ajith Fernando; *Knowing the Truth about Heaven and Hell*, Harry Blaimires.

*

Pripravení odpovedať

Z časopisu *Discipleship Journal*, číslo 98, J. Mack Stiles.

Ako mladý kresťan som sa bál otázok neveriacich skeptikov. Obával som sa, že by na mňa niekto mohol zo skrine neočakávane hodiť akéhosi duchovného kostlivca, moje kresťanstvo sa pritom bude rúcať ako domček z karát a ja tam budem len tak stáť a vyzeráť ako hlupák. V dôsledku toho boli moje odpovede na otázky o mojej viere detinské a obranné, na úrovni „To nie!“ alebo „Áno, aj!“

Netrvalo mi dlho uvedomiť si, že tieto iracionálne odpovede ľudí presvedčili o tom, že som mal iracionálnu vieru. Tak som začal študovať knihy o apologetike, ktoré ma naučili, ako odpovedať na ich otázky. Moje rozhovory sa stali erudovanejšími: „Viete, druhý zákon termodynamiky hovorí...“ Ale tí, čo ma počúvali, sa správali, ako keby som bol z Marsu. Nedotýkal som sa ľudí tam, kde žili. Pompézná apologetika vyzerala pôsobivo a zdala sa vhodnejšou do boja za obranu Boha (a ja som sa v tomto procese cítil inteligentnejší), ale len zriedka priviedla ľudí ku Kristovi.

Zdalo sa, že nemôžem vyhrať. Viem spoliehať sa s mnohými, ktorí pokrčia plecami a myslia si, že najlepšie vedú evanjelizovať tak, že povedia svoje svedectvo. Ale akékoľvek pokušenie ustúpiť od zdôvodňovania viery je stratou pre cirkev a pre nás osobne. Problémom nie je apologetika, ale to, ako apologetiku používame. Byť vystrojený na obranu svojej viery znamená poznať apologetiku skombinovanú s múdrou poznáním ľudí okolo nás.

Každý, kto je v pokušení vzdať sa obraňovania viery, potrebuje porozumieť tomu, že mať odpovede na otázky ľudí nie je len pekná myšlienka, ale pre kresťana to je príkaz. Peter hovorí: „A Kristus, Pán, nech je svätý vo vašich srdciach. Buďte vždy pripravení dať odpoveď každému, kto vás žiada o zdôvodnenie nádeje, ktorá je vo vás“ (1Petrov 3:15).

Všimnite si však, že príkaz znamená viac, než len mať odpovede. Je nám prikázaný aj postoj, s akým by sme mali k ľuďom pristupovať. Dávame odpovede tým, ktorí si niečo

na našich životoch všimnú a robíme to láskavo a s rešpektom.

Pavol je známy pre svoju húževnatú obranu evanjelia, a niet sa čo čudovať. Pozrite sa, ako Lukáš zvyčajne opisuje Pavlovu evanjelizačnú aktivitu: „Preto sa v synagóge rozprával so Židmi a ctiteľmi Boha a každý deň hovoril na námestí s tými, čo tadiaľ náhodou išli“ (Skutky 17:17). „Každú sobotu potom viedol rozhovory v synagóge a presviedčal Židov i Grékov“ (Skutky 18:4). „Rázne totiž vyvracal tvrdenie Židov, verejne dokazujúc pomocou Písem, že Ježiš je Mesiáš“ (Skutky 18:28).

Všimnite si, že Pavol nerozpráva o tom, že užíval drogy, keď bol ešte mladým rabinom v Ríme. Pavol rozprával aj svoje svedectvo, ale oveľa častejšie smelo zdôvodňoval vieru, presviedčajúc tých, ktorí počúvali. Nemohol by to robiť, ak by si predtým nepremyslel racionálnosť poslania evanjelia. My potrebujeme

jeme urobiť to isté.

„Počínajte si múdro voči tým, čo sú mimo,“ povedal Pavol. „A využívajte čas. Vaše slovo nech je vždy láskavé a múdro povedané, aby ste vedeli, ako treba každému odpovedať“ (Kolosanom 4:5–6).

Toto sú postoje, ktoré by mali ovládať našu apologetiku. Ak ste sa naučili odpovede na ťažké otázky, urobili ste ešte len polovicu apologetickej práce. Druhá polovica je v tom, aký prístup k ľuďom zaujmete. Poďme sa bližšie pozrieť na tento oddiel z listu Kolosanom.

„Využívajte čas.“

Nič si nenahovárime, jednou z najväčších prekážok, ktorú potrebujeme prekonať, je náš úzkostlivý strach týkajúci sa evanjelizácie. Kto by chcel, aby si o ňom mysleli, že je blázon? A predsa Pavol hovorí, že máme využívať čas, hovorí o postoji pripravenosti zdieľať vašu vieru. Nevyhýbajte sa tomu – využívajte čas. Choďte do ofenzívy (bez toho, aby ste niekoho urazili); využívajte čas. Utrúste

**Ak ste sa naučili
odpovede na ťažké
otázky, urobili ste ešte
len polovicu
apologetickej práce.**

sem-tam niečo o vašej viere. Nepovedzte: „Ó, áno, práve som bol s Vilom Kováčom na káve.“ Povedzte: „Ó, áno, práve som bol na káve s Vilom Kováčom v našom kostole.“ Nech ľudia vedia, že o duchovných záležitostiach hovoríte radi. Nepovedzte len, že sa vám páčil film *Mŕtvy muž prichádza* (*Dead Man Walking*). Povedzte, že sa vám páčil film *Mŕtvy muž prichádza*, pretože si myslíte, že sa zaoberal otázkami viery veľmi premyslene a nie povrchno. Nemodlite sa: „Pane, pomôž mojim priateľom v práci, aby Ťa spoznali.“ Modlite sa: „Pane, daj mi dnes príležitosť hovoriť s mojimi priateľmi v práci o Tebe.“ A potom buďte pripravení, keď sa vám také príležitosti naskytnú.

S mojím deväťročným synom Tristanom sme boli na stretnutí mužov na univerzite Asbury. Bolo neskoro a môj syn mal byť už dávno v posteli. Ale ako sme kráčali do našej izby, Nate, jeden svedomitý študent, ku mne pristúpil: „Nevadilo by vám, keby ste sa porozprávali s mojím spolubývajúcim?“ požiadal ma. „Hľadá Boha a ja som mu už povedal všetko, čo viem.“

Usmial som sa pri predstave, že mu to iste netrvalo dlho. „Určite,“ odpovedal som, „veľmi rád sa s ním porozprávam.“

„Je zo Švédska a nevedel, že Asbury je kresťanská vysoká škola, takže to je, no, zaujímavé,“ povedal Nate.

Andreas, vysoký, blondý a odmeraný, mi povedal, že Asbury si vybral preto, lebo sa mu to zdalo ako zaujímavá časť krajiny a chcel na chvíľu vypadnúť zo Švédska.

Veru, a ešte aká kresťanská univerzita Asbury bola! Keď Andreas prišiel, zistil, že Nate si na jednu stenu ich internátnej izby nalepil vlajku s krížom a že jeho profesori vlastne vyznávali kresťanstvo. So ženou, ktorú požiadal o schôdzku, bolo „veľa zábavy, ale bola iná, pretože...“ Andreas ťažko hľadal správne slovo v angličtine: „Bola veľmi oddanou kresťankou. Myslím tým, že naozaj to všetko brala vážne!“

Pre ňu len dobre, pomyslel som si sám pre seba. *Niet sa čo čudovať, že Andreas má otázky o kresťanstve.* Ukázalo sa to ako dobrá príležitosť a bol som rád, že som ju nepremeškal.

„Počínajte si múdro voči tým, čo sú mimo.“

Nielenže by sme mali využívať príležitosti, Pavol povedal, že by sme mali byť múdri aj v tom, ako sa k nekresťanom správame. Niet sa čo čudovať, že sa veľa kresťanov vyhýba obrane svojej viery; často presadzovaný model, ako to robiť, je zaplaviť oponentov naučenými faktami. Okrem toho, nedostatok múdrosti môže byť naozaj premrhaným časom. Môžeme stráviť hodiny v rozhovoroch o teologických záležitostiach, ale unikne nám hlavný zmysel – postavenie človeka pred Bohom.

Načúvanie ľuďom je tou prvou vecou, ktorá sa musí udiť, aby sme si „počínali múdro voči tým, čo sú mimo“. Potom, ako ste sa naspamäť naučili odpovede na otázky „O pokrytcoch v cirkvi“, alebo „Čo sa stane s ľuďmi, ktorí nikdy nepočuli,“ alebo „Prečo je Biblia smerodajná“, je veľkým pokušením vychrliť toto všetko na ľudí skôr než zistíte, aký je ich skutočný problém.

Nepočúvajte len ich slová; načúvajte ich srdciam. Učte sa, ako „čítať ľudí“. Určite, tak presne ako je to len možné, či je daný človek skutočne hľadajúci alebo len provokatér kresťanov.

Zaumieňte si budovať mosty tým, že oceníte dobré otázky. Zopakujte otázku svojimi slovami, aby ste sa uistili, že hovoríte o tom istom. Snažte sa spoznať celý obraz – to, čo niekomu skutočne bráni prísť k Ježišovi.

Po tom, čo sme si vymenili zopár zdvorilostí, sa začal Andreas klásť otázky s vervou zástupcu obžaloby na súde.

„V prvom rade, naozaj nerozumiem vykúpeniu cez Ježišovu krv... prečo bolo nutné, aby bol ukrižovaný? Myslím, že sa to volá uzmiernenie.“

Preglgol som. Toto je prvé? Pomyslel som si a robil som pokánie z toho, že som si myslel, že Nate toho o viere veľa nevie.

Možno tým najlepším miestom, kde začať, by bola kniha Genesis: ako Adamova a Evina porušenosť priniesla smrť a náznak obete, keď im Boh obstaral zvieraciu kožu ako oblečenie. Možno som mal stručne prerozprávať sériu krvavých obetí vyžadovaných Bohom v starozmluvnom zákone. Mohol som hovoriť o Pasche a jej úžasnej paralele s Ježišovou obeťou. Možno som mal pomôcť Andreasovi

Po tom, ako ste sa naspamäť naučili odpovede na otázky... je veľkým pokušením vychrliť toto všetko na ľudí skôr než zistíte, aký je ich skutočný problém.

porozumieť hĺbke nášho hriechu a potrebe Kristovho činu na kríži.

Vlastne nie, ani jedno z toho. Je uzmiernenie dôležité? Určite je. Mohol som odpovedať na otázku o uzmiernení – áno, rozličnými spôsobmi. Ale mal som vtedy hovoriť s Andreasom práve o tomto? Nie, vôbec nie.

„Andreas,“ povedal som, „toto je komplexný problém. Nie som si dokonca ani celkom istý, či rozumiem všetkým detailom, ale si si istý, že práve toto ťa na kresťanstve trápi?“

„Áno,“ povedal, ale potom sa mu tvár zachmúrila. „Nuž, som z toho zmätený, ale nie... to nie je to, čo ma trápi. Naozaj nie. Čo mám skutočne na mysli, je to, že vnímam, že Boh má o mňa záujem a som z toho vystrašený.“

Fíha. Som rád, že som sa spýtal. Nielenže som sa vyhol potenciálne prázdnej teologickej diskusii, ale hovoril som s Andreasom o jeho srdci. Presne po tom som túžil. Tuším, že o to sa vo vašich evanjelizačných rozhovoroch usilujete aj vy.

Všimnite si, že to, čo nám pomohlo hovoriť o niečom skutočnom, bola otázka, nie odpoveď. Mohol som prísť o veľmi hodnotnú diskusiu s Andreasom, ak by múdrosť neprevýšila moje vedomosti.

„Vaša reč nech je okorenená soľou.“

Po rade, že si máme múdro počínať, nás Pavol vedie k tomu, aby sme rozprávali (mnohí kresťania to robia presne naopak). Hovorí: „Vaše slovo nech je vždy láskavé a múdro povedané; Vaša reč nech je okorenená soľou (preklad prof. Roháčka)“.

Máme viesť rozhovory – nie monológy – rozhovory. A mali by byť plné lásky a múdrosti, t.j. osolené soľou. Rozumiem tomu tak, že máme hovoriť s ľuďmi spôsobom, aký odráža milosrdenstvo a milosť, ktoré nám dáva Boh, ale nezanedbávať pravdu – niekedy ťažkú pravdu. Opravte nebiblické názory, ak sú podstatné pre to, aby daný človek porozumel evanjeliu. Áno, je pravda, že nikto sa nikdy do nebeského kráľovstva „nepreargumentoval“, ale nezodpovedané otázky či predsudok prameniáci z dezinformácie môže ľuďom zabrániť prísť ku Kristovi. Zhoďte ich zo stola jemnými, ohľaduplnými odpoveďami.

Ostatné veľké témy – politika, homosexualita, potraty a im podobné – nechajte tak, ak

sa netýkajú toho, ako daný človek rozumie Ježišovi. Vyhnite sa pokušeniu lichotiť myšlienkam, ktoré nie sú biblické (Pavol povedal soľ, nie cukor). Keď som prišiel na to, aký problém Andreasa najviac trápil – čo je vždy hlavný bod zlomu v rozhovore – cítil som sa slobodný odstrániť prekážky k evanjeliu. Takto som osolil svoj rozhovor s Andreasom.

„Andreas,“ pokračoval som, „vieš, je nebezpečné, keď má Boh o nás záujem.“

„Prečo?“ Andreas si prekrížil ruky. Úplne očakával, že mu poviem, že pôjde do pekla.

„Môže s tým prestať,“ povedal som.

Toto Andreasa zaskočilo. Ale po pár sekundách povedal: „Nie, ja som čítal, že neprestane. Je to napísané v knihe Rímanom.“

„Ó, áno, Andreas, to miesto poznám. Je to jedno z mojich obľúbených. „Nič nás neodlúči od lásky Kristovej.“ Ale vieš, Andreas, to je určené kresťanom, tým, ktorí sú povolani Bohom a majú s Ním teraz vzťah. Nie tebe.“

„Aha,“ povedal.

Pochopte, nepovedal som to s radostným uspokojením. Chcel som ho uistiť o pravde. Urobilo na mňa dojem, že číta Bibliu. Bila sa vo mne hlboká túžba, pokušenie potešiť tohto mladého muža, ktorý bol vystrašený a úprimný a charakterný. Ale to by prinieslo skazu. Mnohí, vo svojej túžbe urobiť dobre,

ukrižujú pravdu.

Počas toho, ako o tom Andreas premýšľal, som povedal: „Andreas, keď sa rozhodneš nasledovať Ježiša, budeš mať silnejšiu vieru, pretože si tieto veci dobre zvážil.“

„Nuž,“ povedal, „povedali mi, že ak sa rozhodnem nasledovať Ježiša, On naplní moje potreby a môj život bude oveľa lepší.“

Andreasovi sa to zdalo ako bod v prospech kresťanstva. Ale ja som čelil ďalšiemu pokušeniu – aby to vyznelo ešte lepšie, ako to naozaj je.

„Nie, Andreas, nie!“ povedal som.

Andreas prekvapene zažmurkal. „Vlastne, Andreas, môže sa stať, že prijmeš Ježiša a tvoj život sa skomplikuje.“

„Čo tým myslíte?“ spýtal sa.

„Nuž, môžeš zistiť, že ťa opustia tvoji priatelia, môžeš prísť o zamestnanie, tvoja rodina sa môže postaviť proti tvojmu rozhodnutiu – je mnoho zlých vecí, ktoré sa ti môžu stať, ak sa rozhodneš nasledovať Ježiša. Andreas, keď ťa Ježiš volá, volá ťa, aby si išiel cestou kríža.“

**...máme hovoriť
s ľuďmi spôsobom, aký
odráža milosrdenstvo
a milosť, ktoré nám
dáva Boh, ale
nezanedbávať pravdu...**

Andreas na mňa uprene hľadel a položil prirodzenú otázku: „Prečo by som potom mal chcieť Ježiša nasledovať?“

Je smutné, že táto otázka mnohých kresťanov zmätie. Z nejakého dôvodu si myslíme, že až kým nenaplníme potreby ľudí, nebudú Krista nasledovať. Ale aj tak: toto nie je evanjelium.

Naklonil som hlavu a odpovedal som: „*Preto, Andreas, že Ježiš je pravdivý.*“

Nebojte sa pravdy. Je veľmi mocná. Niektorých urazí, ale ak sa ľudia úprimne zaujímajú a my tiež prejavíme svoj záujem a dôveryhodnosť, budú načúvať aj ťažkým, slaným veciam.

Niekedy strach kresťanov z apologetiky vychádza z myšlienky, že na to treba drsného ducha a titul PhD. Ale jedna či dve dobre mierené a odôvodnené myšlienky často spôsobia viac dobra než lavína detailov. Zbavte sa túžby vypovedať v jednom rozhovore všetko, čo viete. Keď na to príde, nepodľahnite túžbe Ježiša dokázať. Lebo to neviete urobiť. O nič viac, ako nemôžete dokázať Cézara alebo Churchilla. (Čo sa toho týka, ani poprieť Ježiša, Cézara či Churchilla sa nedá o nič viac.) Ale môžeme poskytnúť dôkaz. Povedať ľuďom, že chápeme to, že toto posolstvo obsahuje s divoké tvrdenia. Ale ak je od Boha, neočakávali by sme to?

Nebuďte leniví, študujte. Nie, nemusíte ísť študovať teológiu. Áno, potrebujete mať základné porozumenie podstatných prvkov evanjelia. Presne to „okorenilo“ môj rozhovor s Andreasom.

Viera má korenie, ak ste vystrojení.

Rozhovor sa chýlil ku koncu. Andreas povedal, že ešte nie je celkom pripravený dať svoj život Kristovi. Súhlasil som s ním: „Je to veľké rozhodnutie a mal by si o ňom premýšľať.“

Andreas sa vybral na prechádzku, aby o tom mohol premýšľať. A hoci už bolo neskoro, Nate, Tristan (ktorý celý rozhovor počul) a ja sme vyšli von, aby sme sa pod nočnou oblohou za Andreama modlili.

Dohodli sme dátum Natovej a Andreasovej návštevy u nás doma a stretnutie pri večeri so zvyškom našej rodiny – asi o dva týždne od toho dňa. Každý večer, keď išiel Tristan spať, sa za Andreama modlil. Tu a tam som premýšľal o tom, čo som chcel Andreasovi povedať.

Ale ešte predtým, než sa dohodnutá večera uskutočnila, Andreas sa rozhodol nasledovať Krista.

Nate mi novinky povedal cez telefón. Tešil sa z rozhodnutia, ktoré Andreas urobil, ale bol aj trošku mrzutý, pretože ten, kto sa s Andreasom modlil modlitbu pokánia, bolo to dievča, ktoré Andreas pozval na schôdzku. Ja som si pomyslel, že to je zábavné a že sa to podobá na Boha.

Naša spoločná večera bola oslavou Andreasovho nového života v Kristovi. Andreas nám vyrozprával celý príbeh. Všetkých nás to povzbudilo – obzvlášť Tristana – za čo som vďačnejší viac, než Andreas vie. Andreas

nám povedal, že chcel niekomu povedať tú dobrú správu, tak sa rozprával so svojim najlepším kamarátom vo Švédsku cez internet. „Áno, aj on odovzdal svoj život Ježišovi.“

Vidlička sa mi zastavila na polceste medzi ústami a hráškom. „Andreas, ty si viedol svojho najlepšieho kamaráta ku Kristovi cez

internet?“

„Áno, internet je úžasný, však?“ povedal nerozumejúc môjmu prekvapeniu.

„Nuž, áno, to je... ale Andreas, ty si viedol svojho kamaráta ku Kristovi?“ zopakoval som nechápavo.

„Áno,“ povedal, ako si naberal už tretiu porciu pečeného hovädzieho na svoj tanier. „Ježiš je skvelý a veľa som o tom v poslednom čase premýšľal a máme toho veľa, čo môžeme ľuďom rozprávať.“

Viete, Andreas má pravdu. Ježiš je skvelý a máme o čom rozprávať.

Poznáte niečo viac nadchýnajúce? Keď spojíme záujem o ľudí s túžbou zdôvodniť svoju vieru, ľudia skutočne prídu ku Kristovi. Takže, buďte vystrojení: využívajte čas, buďte múdri, okoreňte svoj rozhovor soľou a pozerajte sa, ako Boh pôsobí.

*

**Keď spojíme záujem
o ľudí s túžbou
zdôvodniť svoju vieru,
ľudia skutočne prídu
ku Kristovi.**

Príprava vlastnej odpovede

1. Aké otázky, týkajúce sa viery, ste počuli od priateľov alebo od skeptikov? Ako by ste mohli na tieto otázky odpovedať?
2. Vyhodnoťte svoje vlastné správanie a rozhovory s neveriacimi. Modlite sa za múdrosť využívať čas a príležitosti a takisto za láskavú, „slanú“ reč.
3. Spýtajte sa niektorých svojich nekresťanských priateľov, aké sú ich najväčšie otázky týkajúce sa kresťanstva a Ježiša Krista. Ak by sa mohli Boha opýtať akúkoľvek otázku, aká by to bola? Skúste zistiť, či sa s nimi o tom bude dať viesť rozhovor. (Možno pomôže, ak im vysvetlíte, že so zopár priateľmi študujete, ako urobiť svoju vieru relevantnejšou.) Buďte pripravení povedať skupine o odpovediach vašich priateľov.

Diskusia o téme

1. Ako sa cítite ohľadne odpovedania na otázky, ktoré ľudia kladú v súvislosti s vašou vierou? Aké povzbudenie nachádzate v 1. liste Petrovom 3?
2. Mnoho veriacich sa cíti nedostatočných, keď ide o odpovedanie na otázky o ich viere. Ako môžeme ľuďom pomôcť, aby na otázky svojich priateľov vedeli dobre odpovedať?
3. Ako skupina si vyberte dve alebo tri z nasledujúcich otázok, ktoré sa ľudia často pýtajú. Snažte sa vymyslieť čo najviac spôsobov, ako by ste mohli odpovedať neveriacemu, ktorý sa ich na to pýta.

Ako si môžete byť istí, že Boh naozaj existuje?

Nie je myšlienka osobného, dobrého, všemocného Boha len výplodom našich želaní?

Nebola Biblia modernou vedou a archeológiou vyvrátená?

Ako môže milujúci Boh poslať ľudí do pekla?

A čo všetky tie protirečenia v Biblii – ako jej môžete dôverovať?

Ak je Boh dobrý, prečo potom vo svete existuje zlo a utrpenie?

Ako viete, že Ježiš bol vzkriesený z mŕtvych?

Nie je kresťanstvo len barličkou pre slabých ľudí?

Ako môže dnes ešte niekto veriť na zázraky?

4. Obrana viery a odpovedanie na námietky ľudí sú často založené na predpoklade, že veriaci sú presvedčení o tom, prečo veria v Krista. Čo by podľa vás mali robiť, ak oni sami majú pochybnosti a otázky?

Praktické činy poslušnosti

1. Ako predchádzajúca diskusia zmenila vaše pôvodné zmýšľanie a názory na túto tému? Svoje myšlienky môžete zhrnúť sem:
2. Ako to plánujete uviesť do praxe (kedy, kto, kde, atď.)?
3. Vybudujte si svoju „zúčtovateľnosť“: Stanovte si ciele rastu vašej viery týkajúce sa danej témy a podelte sa s nimi s vašou skupinou alebo s moderátorom skupiny.

S Božou pomocou budem:

Tento študijný materiál a jeho kópie poskytuje slovenský vydavateľ užívateľom bezplatne. Jeho vydávanie však má svoje náklady. Pomôžete nám, ak ako vďačný používateľ tejto lekcie svojim príspevkom podporíte prípravu a vydanie ďalších kurzov. Ďakujeme Vám. Podrobnejšie informácie o podpore na: www.cb.sk/index.php/kniznica/zborova-kola